tekstil

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR. YIL: 5 SAYI: 79. 20 MART 1974

İŞÇİ SINIFIMIZ:
"ZAM KERVANI DURDURULMALIDIR ASGARÎ ÜCRETLER YÜKSELTİLMELİDİR VERGİ YÜKÜ KALDIRILMALIDIR" DİYOR

ÇATALCA'DA 27 LİRA ZAM ALINDI

İSTANBUL'DA 1500 İŞÇİ ADINA SÖZLEŞME İMZALANDI

Çatalca Boğaziçi İplik Fabrikası, Edip İplik ve Herboy Fabrikalarında çalışan 1.500 işçi adına yürütülen sözleşmeler başarı ile sonuçlanmıştır. Her üç işyerinde de çalışan bilinçli üyelerimiz zorlu bir kavga vererek sendikamız saflarına katılmışlardı. İşverenlerin baskılarına, işyerine sarı sendika getirme oyunlarına karşı yiğitçe direnen Herboy, Edip ve Boğaziçi İplik işçileri haklarını almanın sevinci içindedir. Zorlu, fakat şerefli; uzun ve fakat sabırlı bir mücdaele veren üyelerimizin başarısını kutlarız.

ÇATALCA SÖZLEŞMESİNDE NELER VAR

Çatalca yöresindeki köylerden gidip-gelen üyelerimizin taşıt sorunu çözümlenmiştir. Her köye servis çıkarılacaktır.

Sosyal Yardımlar:

Evlenme 500, Doğum 250 TL., Ölüm 500 (Kıdem tazminatı olmadığı hallerde 1000 TL.), eş, ana, baba ve çocuk ölümünde 500, sanat okullarına giden her çocuk için 500, yüksek tahsil yapanlara 1.000, çocuk parası ayda 15, yemek parası günde 800 Kuruştur.

İkramiye: Dini bayram arefelerinde 15'er günlük olmak üzere iki defa toplam bir aylık ikramiye verilir.

Gezi: Şenede 2 kez gezi düzenlenir. Bu geziye ilişkin kumanya ve hertürlü masraf işverenden temin edilir.

Elbise ve ayakkabı: İşveren işyerinde giyilmek üzere üyelere yılda bir elbise, bir gömlek bir ayakkabı verecektir.

Ücret zamları: Toplam 27 lira alınmıştır.

SİZDEN... SİZE...

Sendikamızdan Haberler

HERBOY VE EDİP İPLİK SÖZLEŞMESİ 6 AYLIK

Herboy ve Edip İplik işverenleri işveren sendikasına üye oldukları için bu işyerlerinde çalışan üyelerimizin sözleşmesini işverenleri temsil eden işveren sendikası ile sendikamız arasında imzalanmıştır.

Bu işyerlerindeki üyelerimiz adına imzalanan sözleşme sendikamızın şimdiye dek imzaladığı süresi en kısa sözleşmedir. Sözleşme bu yılın 10. ayında sona erecektir. 10. aydan sonra yeni bir sözleşme imzalanacak yeni ücret zamları ve yeni sosyal haklar alınacaktır. Ayrıca geriye doğru 2 aylık zam farkları da toptan ödenecektir. Bu işyerlerinde çalışan üyelerimizin yevmiyelerine 1.1.1974 tarihinden geçerli olmak üzere 7 lira zam yapılmıştır. Ayrıca yukarıda belirtilen Çatalca sözleşmesindeki sosyal hakların tamamı bu işyerlerinde de uygulanacaktır.

Gaziantepli bir işçi kardeşimizi kaybettik

Gaziantep Şubemize bağlı Yün Mensucat Fabrikasında çalışan Çerkez Yılmaz adındaki bir işçi kardeşimiz; çalıştığı makinenin uzun civatasından kurtulmak isterken dişlilere kapılarak derhal ölmüştür.

Tekstil İşçileri Sendikası Gaziantep Şubesi tarafından cezanesi kaldırılmıştır. Yakınlarına ve iş arkadaşlarına başsağlığı dileriz.

İZMİRLİ SÜMERBANK İŞÇİLERİNİN BAŞLATTIĞI KAVGA NAZİLLİYE SIÇRADI
Hareket tüm anadoluya yayılıyor

İşverenlerin dümen suyunda gidenlere, «Partiler üstü politika» yutturmacası ile işçi sınıfımızı sermayenin çıkarlarını savunan partilerin kuyruğuna takmak isteyenlere karşı verilen kavga tüm Anadolu'ya yayılıyor.

İşverenlerle birlikte işçi sınıfımızı baskı altında tutan, Devlet Sümerbank'larını geçim kapısı sayan bir zihniyet yıkılıyor.

İnsanca bir yaşam için tüm Sümerbank işçileri sendikamız Tekstil'de birleşmektedirler. Teksif'in baskısına ve keyfi tutumuna ilk başkaldıran İzmirli Sümerbank işçileri olmuştur. İzmirli Sümerbank işçilerinin başlattığı mücadele Nazilli'ye ve diğer Sümerbank'lara sıçramıştır. Nazilli işçilerinin de kavgaya girmesi patronların dümen suyunda giden Teksif'i telâşlandırmıştır. Paniğe kapılan Teksif yöneticileri 8 Mart 1974 tarihinde Nazilli Sümerbank işçilerine bir bildiri yayınlayarak işçilerin Tekstil'e ve Disk'e girmemelerini istemişlerdir.

Sendikamız Nazillili Sümerbank işçilerinin sonuna dek yanındadır.

İzmir şübemizin duyurusu

Yıllardır hak ve çıkarlarımızı İşverenlere peşkeş çeken TEKSİF yöneticileri son günlerde paniğe kapıldılar. TEKSTİL Sendikasının EGE'de örgütlenmesi yüreklerine korku saldı. SUÇLULUĞUN, UMUTSUZLUĞUN ve TÜKENMİŞLİĞİN verdiği hırçınlıkla sağa sola çamur atmaktadırlar.

Sendikamızın Gaziantep'te imzaladığını öne sürdükleri uyduruk bir sözleşmeyi kendileri basıp, el altından dağıtarak, sizlerin kafalarını karıştırmak istemektedirler. Görünen köy kılavuz istemez: 10 yıldır Sümerbank işçilerine ne hak almışlardır? En son Sümerbank'larda aldıkları ücret zammı 2 yıl için 145 kuruştur. Bunu da üç taksitte kademeli olarak almışlardır.

Diğer iş kollarında 2 Yıl için saatte 4-5 Lira, günde 30-35 Lira ücret zammı alınırken, Sümerbank'larda ise 10 Yılda alınan zamların toplamı bu düzeye ulaşamamıştır. NEDEN?

Çünkü 25-30 Sümerbank Fabrikasında çalışan İşçilerin tümü adına Sümerbank Genel Müdürlüğü ile pazarlık yapılmaktadır. Böyle bir pazarlık ise İşverenin verdiği ile yetinmek demektir.

ŞÖYLEKİ:

1. Her Fabrikanın özelliği, her Bölgenin hayat şartları başkadır.

2. Her Fabrikanın kâr ve gelir durumu başkadır.

3. 25 Fabrikada birden uyuşmazlığa düşüldüğünde hepsinde Grev yapma olanağı yoktur. Fakat İşverenlerin Lokavt kılıcı başınızda sallanır. Grev olanağından yoksun bir sözleşme pazarlığı ile işçiye ne ücret zammı ne de Sosyal hak sağlanır. Ancak işverenin verdiği ile yetinilir.

TEKSTİL'in Sümerbank'ta kendilerinden fazla hak alamayacağını söyleyenler çok iyi bilirler ki Tekstil her defasında Teksif'ten üstün hak almıştır.

TEKSİF YÖNETİCİLERİNDEN SORUNUZ?

Edirne'de (2000) kişinin çalıştığı Santral Mensucat'ta kaç kuruş ücret zammı alınmıştır. İstanbul Giyim Sanayii'nde «İşveren kâr etmiyor» diyerek, HİÇ ZAM ALAMADAN imzalanan SÖZLEŞMEYİ neden basıp dağıtmıyorlar? TAKKE DÜŞTÜ KEL GÖRÜNDÜ. Türkiye'deki tüm TEKSTİL İŞÇİLERİ AİDAT SENDİKACILIĞINA paydos demektedirler. Tüm Sümerbank İşletmelerinde TEKSTİL büyük bir hızla örgütlenmektedir. Bu arada İzmir Sümerbank'tan bir gurup arkadaşımızın istifası Teksif'te panik yaratmıştır.

İşyerine asılan bir yazıda İstifaların kabul edilmediği belirtilmektedir. İstifalar Sendikalar kanununa uyularak teker, teker Noter huzurunda hüviyet ibraz suretiyle yapılmıştır. Bu nedenle GEÇERLİDİR. Kaldı ki istifa tek taraflı keyfiyettir. Kabul etmiyorum diye hukuken bağlayıcı bir kural yoktur. Yapabilecekleri tek şey: İstifa tarihinden sonra 3 ay daha aidat almaktır.

Bu ilk parti istifa Sümerbank İşçilerinin TEKSİF'e ilk tokatıdır. Önümüzdeki aylarda İSTİFA BOMBARDIMANI DEVAM edecektir. Haklı mücadelemiz amaca ulaşacaktır.

SON ZAMLAR İNSANIN İNSANI SÖMÜRDÜGÜ DÜZENİN KAÇINILMAZ SONUCUDUR !..

Pahalılık önlensin, hayat ucuzlasın diye, aracı, vurguncu, soyguncu yok olsun diye, işsizlik azalsın, iş garantisi sağlansın diye, özgürlükleri kısıtlayan yasalar kaldırılsın diye, bu sömürü düzeni son bulsun diye...

Seçimlerde oyumuzu «Karaoğlan'a verdik. Verdik, verdik ama, ne Karaoğlan tek başına iktidara gelebildi, ne de ucuzluk geldi. Acaba bu seçimlerde oyumuzu Karaoğlan'a vermekle hata mı ettik? Hata etmedik, etmedik ama eksik ettik. Sanayi bölgelerinde seçimi tüm Karaoğlan kazandı. Kırsal bölgelerden gelen oylar daha çok sermaye partilerine kaydı. Demek ki, köylüler, esnaflar hâlâ daha sermaye partilerinin güdümünde. Eksik ettik çünkü: işçi sınıfımızın dostu olan köylüleri ve esnafları tam olarak yanımıza alamadık. İşçi sınıfı olarak; köylülere, esnaflara, memurlara kurtuluşumuzun birlikte olacağı gerçeğini kavratmalıyız. İşçi sınıfımız, yoksul halkla birlikte davranmadıkça, mücadelesinde onları yanına almadıkça sıkıntıdan kurtulamaz. İktidara «Karaoğlan» değil kim gelirse gelsin kapitalist rejim devam ettikçe gerçek bir düzen değişikliği olamaz. «Karaoğlan» Erbakan ile ortak hükümet kurdu. Arkasından zamlar geldi. GELECEKTİ. Kaçınılmazdı. Petrol ambargosu, petrol şirketlerinin petrol stokuna, enerji bunalımına yol açtı. Dünyada petrol fiatları yüzde yüz arttı. Kapitalist dünya içinde olan Türkiye'de bu durumdan etkilenecekti. ETKİLENDİ. Büyük sermayenin kontrolundaki Talu hükümeti zorunlu olan zamları; petrole, demire, şekere, beze yapmadı. Yeni hükümetin kurulmasını bekledi. İktidar sahasına zam mayınları döşedi, geri çekildi. Hükümet kurulur kurulmaz mayınlar patladı. Zam şarapnelleri her tarafa yayıldı. Benzinden-dolmuşa, şekerden-çaya, bakkaldan-manava, bezden-ev kiralarına kadar.

Arkasından; Yavuz hırsız ev sahibini bastırır misali; sermaye partileri zamlara ver yansın ettiler. Birdenbire fakirin dostu kesildiler. Bildiriler, demeçler, televizyonlarda boy göstermeler...

Daha özgür bir demokrasi için C.H.P. ye oy verenleri sola karşı kışkırtmak bütün amaç-

HAYAT PAHALILIĞI 23 YILDA 270

10 yılda yüzde 142
Menderes'in zamanında (1950 - 1960 arası) hayat yüzde 142 pahalılaştı

3 yılda yüzde 17
İnönü'nün zamanında (1962-1965 arası) hayat 3 yılda yüzde 17 pahalılaştı.

5,5 yılda yüzde 77
Demirel'in zamanında (1965-1971 arası) hayat yüzde 77 pahalılaştı ..

1 yılda yüzde 15
Erim zamanında (1971 - 1972 arası) hayat bir yılda yüzde 15 pahalılaştı.

ları. Büyük sermayenin egemenliğini pekiştirecek hükümetlerin tekrar işbaşına geçmesini sağlamak niyetleri.

Zamdan en çok etkilenen işçi sınıfımız oldu. Gazda, bezde, şekerde yoksul halkımızın temel ihtiyaç maddeleri...

Ama biz; son zamları büyük sermayenin politikacıları gibi yorumlamadık, yorumlamıyacağız. Biz biliyoruz ki; SON ZAMLAR; KAPİTALİST DÜZENİN, İNSANIN İNSANI SÖMÜRDÜĞÜ BİR DÜZENİN KAÇINILMAZ SONUCUDUR.

Kapitalizmin kaçınılmaz sonucu olarak yapılan zamlar en çok işçi sınıfımızı etkiledi. Satın alma gücümüzü azalttı. Bunu Ecevit'te bilse gerek. Satın alma gücümüzün az da olsa yükseltilmesi asgari ücretlerin yükseltilmesine bağlıdır. Vergi Kanununun değiştirilerek, işçilerden az vergi alınmasına bağlıdır.

Sermaye cephesi karşısında Ecevit Hükümetinin yıpranmadan tutunabilmesi halk cephesinin temel direği olan işçi sınıfımızın sorunlarına eğilmesi ile olacaktır.

ARTTI

???

Ecevit iktidarı ile birlikte zamlar da başladı. Sonucu zaman gösterecek.

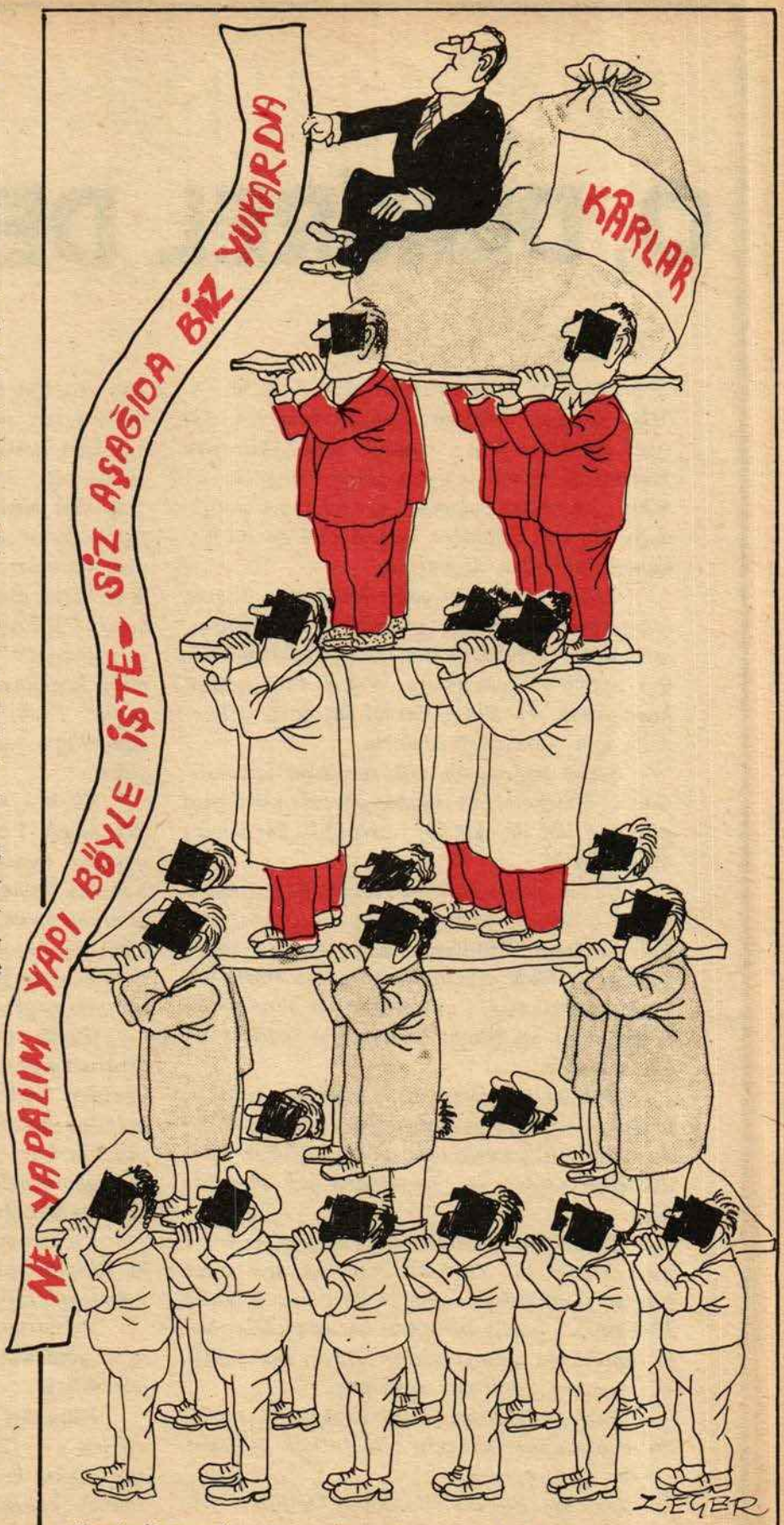

Kapitalist toplumda patronların oynak koltuğu...

O, DEMİREL DEĞİLDİR!

Yıllardır uyguladıkları partilerüstü politika ile işçi sınıfına ihanet edenlerin, Kişisel çıkarları için sendika tekeli kurarak faşizmi getirmek isteyen siyasal örgütle ortaklık edenlerin, egemen çevrelerin oluşturduğu siyasal iktidarın başına bizi en iyi anlayan Başbakan diyenlerin,

Değer verilerek çağırıldıkları çalışma kongresinde birlikte getirdikleri kafatascılara alkış tutturacakları konuşmalarıyla Sayın Ecevit'i suçladıktan sonra toplantıdan kaçanların, 14 Ekim öncesi iktidara gelmemesi için çaba gösterenlerin,

Seçim sonrası en çok sandalye kazandığını ve Hükümeti kurmakla görevlendirdiğini görünce ille de AP ile ortaklık kurmasını önerenlerin,

Üç ay süren hükümet buhranı sırasında rejim tehlikesi yaratıyor diye suçlamalarda bulunanların, Hükümet kurulduktan sonra birden fırıldak gibi dönerek «İşçi sınıfı aslında sosyalisttir, işçi sınıfına en büyük hizmeti geçen politikacı Ecevit'tir» dediklerine tanık olduk.

Hükümet başkanı ile yaptıkları bir toplantıdan sonra, işçi hareketinin sorunları konusunda Hükümetle tam görüş birliğine vardıklarını söylemeleri hepsinden çok şaşırtıcı oldu.

Kamuoyu, özellikle işçi kesimi çok iyi bilmektedir ki; Türk-İş ve onu oluşturan birçok sendikaların yöneticileri her konuda Hükümetle görüş birliğine varsalar bile, bazı konularda anlaşamazlar. Böyle bir anlaşma eşyanın tabiatına aykırıdır.

Türk-İş düşünce özgürlüğüne ve sendika özgürlüğüne karşıdır. Bu tutucu görüşlerinden vazgeçemez.

Öyleyse, her konuda görüş birliğine varmış olabilmeleri, Hükümet edenlerin seçim bildirgeleri ve hükümet programında varolan bazı konulardan taviz vermeleri anlamını yansıtır ki; idarei maslahatçı olmamak baş ilke sayan çiçeği burnunda bir hükümetin bunu yapması düşünülemez. Genel Seçim sonuçlarını biraz eleştirenler Türk-İş'in her türlü engelleme çabalarına karşın işçi sınıfı CHP'ne her genel seçimden daha çok oy vermiştir. Bunu anlamak için büyük sanayi kentlerinin seçim sonuçlarına bakmak yeter. Türk ulusuna geniş düşünce ve söz özgürlüğü verileceği Hükümetin temel ilkesidir.

Türk sendikacılığını yozlaştıran 274 ve 275 sayılı Yasaların çağın koşullarına göre yeniden düzenlenmesi özellikle toplu iş sözleşmesi yetki uyuşmazlıklarında kokuşmuş yöntemlerden vazgeçilerek demokratik ilkelere uygun olarak işçilerin özgürce sendika seçme olanağına kavuşturulmaları programın vazgeçilmez ilkelerinden biridir.

Güçlü sendikaların oluşması için uluslararası normlara uygun olarak iş kollarının yeniden saptanması, uyduruk iş kollarının ortadan kaldırılması böylece 36 iş kolunun ülkenin koşulları gözönüne alınarak kavram kargaşalığından kurtarılması için çalışmalar başlamıştır.

Yukarıda saydığımız üç konu Türk-İş'in Hükümetle ters görüşte olduğunu belirtmeye yeter de artar bile.

Bu varsayımlar içinde düşünürsek Türk-İş'in yeni bir oyun tezgâhlamakta olduğunu görebiliriz.

Bilindiği gibi Türk-İş 14 Ekim seçimlerinden ve Seyfi Demirsoy'un ölümünden sonra yeni başkanı ağzı ile bir birleşme önerisinde bulunmuş, ardından genel sekreteri-

GÖRÜŞ

RIZA GÜVEN

nin ters bir açıklaması ile açmaza girmiştir.

Her geçen gün tabanında kopmalar olan Türk-İş'e karşın Disk hızla gelişmektedir. Bugüne değin örgütlenmemiş ya da Türk-İş'e bağlı sendika üyeleri Disk'e bağlı sendikalarla özgürlüğü savunan bağımsız sendikalarda bütünleşmektedirler.

Bağımsız sendikaların tabanında Disk'le bütünleşme önerileri her geçen gün daha çok yoğunlaşmaktadır.

Kısacası Türk-İş ve ona bağlı sendikaları bugüne değin ayakta tutan payandalar çürümektedir. 275 sayılı yasanın yetki uyuşmazlıklarına ilişkin hükümler de değişirse bu çürük payandalar da yıkılacaktır.

En büyük desteği olan siyasal iktidarı kaybetmiş olan bu sendikaların işverenlerin desteğinden de yoksun kalınca havada kalacak ve tabelâ olmaktan öteye gidemeyeceklerdir.

İşte dönüşlerinin çırpınışlarından ve çırpındıkça batmalarının nedenleri bunlardır.

Türk-İş'in tek umudu Hükümeti eskiden olduğu gibi kendi çıkarlarına dönük çizgiye getirmektir. Ne var ki on yıl öncesinin Türkiye'sinde yaşamıyoruz. Türk-İş'in büyük oy yığınlarını kanalize ettiği sanısında olanlar 14 Ekim seçimleri sonunda yanıldıklarını görmüşlerdir. Hele Sayın Ecevit, sanayi bölgelerindeki oy artışını Türk-İş'e karşı açtığı savaşla sağlayacağını seçimden önce anlayan bir politikacıdır. Onu aldatmak her babayiğidin harcı değildir. O Demirel değildir.

Bu dergide bugüne kadar yazılıp anlatılanlar hep doğruları yansıtmıştır. Bundan böyle hiçbir oyun uyanık işçi sınıfını yörüngesinden saptıramaz.

Bunu umut bağladıkları sayın Ecevit yapmağa kalksa bile.

Sendikamız Çerkezköy'de S.S.K. dispanseri ve ödeme bürosu açılmasını istedi

S.S.K. Genel Müdürlüğüne,

ANKARA

Tekirdağ İli'nin Çerkezköy İlçesi'nde geniş bir sanayi kurulmuş ve kurulmaktadır. Böylece Çerkezköy, yakın gelecekte 10.000'lerce işçinin çalışacağı bir sanayi kenti olacaktır.

Çerkezköy sanayi bölgesinde şu anda Akip Tekstil ve Narin Mensucat Fabrikalarında Sendikamızın üyesi olan binin üzerinde işçi çalışmaktadır.

Önümüzdeki aylarda üretime geçecek olan Trakya İplik, Dinarsu, Asma İplik, Jakarteks Tekstil Fabrikalarının montaj işyerinde çalışan işçi sayısı binin üzerindedir.

Ayrıca, otuzu geçkin firmanın tesis inşaatları başlamış olup, bu inşaatlarda da binlerce işçi çalışmaktadır.

Kurulmakta olan ve kurulması planlanan diğer fabrikalar üretime geçtikleri ve tam kapasite ile çalışmaya başladıkları zaman bölgede çalışan işçi sayısı 30 bini aşacaktır.

Yakın bir gelecekte onbinlerce işçinin çalışacağı Çerkezköy'de şu anda S.S.K. nun sadece anlaşmalı bir doktoru vardır. Sigortalı işçiler muayeneleri ve diğer sigorta işlemleri için İstanbul'a gidip-gelmek zorunda kalmakta, dolayısıyla önemli bir zaman ve ücret kaybına uğramaktadırlar.

Çerkezköy'de kiralanacak bir bina da S.S.K.'nun faaliyet göstermesi geçici bir çözüm yolu olabilir. Bu yol, S.S.K.'nun ilerde karşılaşmak zorunda kalacağı geniş hizmetlerin maliyetini önemli ölçüde arttıracaktır.

Bütün bu bilgilerin ışığı altında Sendikamız arsa fiatlarının şu anda düşük olduğu Çerkezköy'de S.S.K.'nun en kısa zamanda bir arsa almasını ve plânlı bir şekilde ihtiyacı olan hastane ve idare binalarının inşaatına başlanmasını önerir; bu hazırlıklar tamamlanıncaya kadar işçilerin günlük tedavi ve diğer hizmetlerinin görüleceği bir dispanser ve ödeme bürosunun en kısa zamanda hizmete açılması için ilgililere emir ve müsaadelerinizi dileriz.

tatlı sert

Çile...

Doğaya ve insana gönül vermiş, yaşama sıkı-sıkı sarılmış yazar Halikarnas Balıkçısı (Cevat Şakir Karaağaçlı) Mavi Sürgün adlı kitabında üç liraya yayınlattığı bir hikâyesi yüzünden nasıl sürgün edildiğini, yaşamının nasıl bir çileye dönüştüğünü doyumsuz bir dille anlatır. İnsan için sancılar duyan yazar, politika bataklığından ne denli uzak kalmaya çalışsa, politikanın yiğit ve yurtsever (!) geçinen efendileri ile bir yerde terse düşüp, yaşamını alabora edebilecektir. Ne varki, bu alaborayla başlayan çiledeki yazarın, toplumcu aydının büyüyen pırıl pırıl yönü, yiğitliği unutulmayanı getirecektir. Şöyle diyor Halikarnas Balıkçısı Mavi Sürgün adlı kitabında:

«İnsanın hayatta yürüdüğü tek yol, bazan ikiye ayrılıp çatallaşıverir. İnsan, yolun bu yöndekini seçse havari ve melek olur, öbür yönünü seçse iblis ve şeytan olur. Ben üç lira ekmek parası kazanmak için yazmıştım. Şimdi o yazıyla canıma okuyorlardı».

Geçen yakın günlerde bir dolu toplumcu aydının, eli kalem tutan, yurdu için insanca yaşam görmek için çabalayan kişilerin canına okumak için nelerin tezgâhlandığını günden güne bütün açıklığıyla gördük ve izledik. Kısa Özeti:

Daha hangi canlara burjuva yutturmacası olarak uygulanmış demokrasi adına nasıl kıyıldığını; sanatçının, yazarın, aydının hangi çileyi insana ve toplumuna saygısı uğruna çektiğini kestirmeden kanıtlayan bir kitap da Çetin Yetkin'in «Siyasal Sanata Karşı» adlı yapıtı. Bu yapıtın işçilerce okunması, işçi sınıfının tepesinde döndürülen oyunların çözümlenmesi bakımından çok yararlı.

Bugünlerde yayınlanan «Yılmaz Güney Dosyası» adlı yapıt da bir Anadolu çocuğunun halkı için ne denli acılardan geçerek oluştuğunun tutarlı bir belgesi. Aydınlık, namuslu ve cesur bir sanatçı yaşamının öyküsüdür Yılmaz Güney Dosyası.

Bir Sevimli, Bir Yiğit Yazar

Alçakgönüllü, tepeden tırnağa halkla kaynaşmış, onu kavramış, kalemiyle namusluca savaş vermiş bir yazardır Çetin Altan. Daha geçenlerde hapishaneden çıkan, gözünü yitirme durumunda olan bir yiğit toplumcu örneği. Çetin Altan, yazarlığının yanında politikada da yer almış, üstelik belli bir dönemde başarılı da olmuştur. Yakın geçmişte bir Çetin Altan dönemi yaşamıştır Türk gazeteciliği ve sol politikası. Bu dönemde Çetin Altan, kendini binlere okutmayı bilmin, onaylayan ya da onaylamayan okurları olmuştur. Böylece o da bir bitmeyen çilenin kişisi olmuş, ne varki kalemininin namusunu korumayı bilmiş, boyun eğmemiş, yılmamış bir toplumcu olarak kalmayı başarmıştır. Yakın geçmişte bilim adamı geçinerek gençliğe umut veren üniversite kökenli küçük burjuva aydınlarının polisliğe kadar varan ihanetlerini de toplumumuz izlemiştir. Bir dolu döneğin, bir dolu çıkarcının toplumculuğu sulandırmak için gösterdikleri çabaları da izledikten sonra, namuslu bir halk yazarının büyüklüğünü saptamak abartılmış bir coşku değildir.

Şimdilerde yeni baskısı yapılmış bulunan Çetin Altan'ın «Suçlanan Yazılar» adlı yapıtı bir toplumcu mücadele döneminin tutarlı belgesidir. Onun «Ben milletvekili İken» adlı kitabı ise, parlamentoculuk adına oynanan komedilerin sahnelendiği önemli bir siyasal yapıttır.

Fıkra yazarının çilesi ağırdır. İlhan Selçuk «24 saatlik ömrü olacak yazı için didinme» diye tanımlıyor bu çileyi. Ne varki toplumcu bir çok yazarımızın bu 24 saatlik ömrü olan yazılarının yurdumuzdaki devrimci mücadeleye büyük katkıları olmuştur. Bunların derlenip toparlanarak bir kitapta bir araya getirilmesi genç kuşaklara paha biçilmez kaynaklar kazandıracaktır. Çetin Altan'ın, İlhan Selçuk'un, İlhami Soysal'ın zaman zaman yaptıkları derlemeler yarınımızın değerli yapıtları olacaktır.

Düşünce özgürlüğünün yasalaşması için Nazım'lardan başlayarak Altan'lara, Selçuk'lara, Soysal'lara, Yücel'lere ve diğerlerine değin uzanan hapishaneli, zincirli çile en iyi gerekçeyi kanıtlamaktadır. Katkısız bir düşünce özgürlüğüne toplumsuz kavuştuğunda yiğitçe bunun savaşını vermiş aydın ve yazarlarımızın yüzlerinde göreceğimiz gülümseme Türkiye'nin yüzünün akı olacaktır.

Abdullah Sert

TEKSİF SENDİKASININ SÖMÜRÜSÜNE KARŞI DİRENEN TÜM TEKSTİL İŞÇİLERİNE SESLENİYORUM

Uyan kederli kardeşim,
Uyan uyan daha uyan.
Benim kavga arkadaşım,
Uyan, daha daha uyan...

Uyan kardeşim canım benim.
Damardaki kanım benim.
Dertli perişanım benim.
Uyan daha daha uyan...

Uyan kendine hak iste.
Kara bahtını ak iste.
Para iste sosyal hak iste.
Uyan daha daha uyan...

Sendika liderin olsun.
Anayasa eşin olsun.
İçinde ateşin olsun.
Uyan daha daha uyan...

Neden sana bu zulüm sor...
Öğrenirsin kafanı yor,
Ağalar koltuk paylaşıyor.
Uyan daha daha uyan...

Silkelen kalk etrafı gez.
Sana karşı olanları ez.
Bu hakların sana yetmez.
Uyan daha daha uyan...

Başkaları övsün seni.
Aç kulağını dinle beni.
Her gün biraz daha yeni.
Uyan daha daha uyan...

Uyanmak sana göredir.
Sanma bu söz boş yeredir.
Ak günler doğmak üzeredir.
Uyan daha daha uyan...

SÜMERBANK İZMİR BASMA FABRİKASI MÜDÜRLÜĞÜ İŞÇİLERİNDEN MEHMET ONUR

bu endişe ne?

Yeni Hükümetin getirmekte olduğu bir çok yeniliklere her alanda endişe ile bakılmakta ve tepki gösterilmektedir. Fakat bu tepkiler çoğu kere demogojik yönde olmaktadır.

Örneğin: 274 ve 275 sayılı yasalar ve iş kolları yönetmelikleri ile ilgili bir çok sözler gerçek maksadından uzaklaştırılarak eleştirilere tabi tutulmaktadır. Yıllardır partizanca bir idare tarzı ile iş kolları yönetmeliğinde yaratılan bir çok dükalıklar teker teker yıkılmak durumu ile karşı karşıyadırlar. Yeni hükümetin çalışma bakanı çalışmalarını kişilere şirin görünmek için yaratılan bu dükalıkları beynelmilel normların icabı olan 16 veya 19 iş kolunda toplama çabasındadır. Bu iş kollarına gerçek sendikaların girmesini sağlayacak işçi kendine hizmet etmekte olan sendikaları seçerek, sarı sendikaları ayıklayacaktır. Üstelik yasalarla getirilen referandumla, noterdi, Tüzük hükmü gibi bir çok oyunların çözülmesini sağlayıp, yetki uyuşmazlıklarında işçiyi kendine hizmet eden sendikayı seçme olanağını sağlayacak, işte telâş buradan gelmektedir. Yıllardır mikrofon edebiyatı ile işçi sınıfını uyutan sözde sendika liderleri, 14 EKİM seçimlerinde tabanın kendilerini seçmediğini görmüşlerdir. Hükümetin de tabanla kurduğu bu diyoloğa ters düşmemek için bir çok asılsız ithamlarla suçlama savaşı yapmaktadırlar.

Maksat biraz daha geciktirelim. Biraz daha günümüzü gün edelim.

Taban artık kendinden olanı iyi seçmektedir. Ayakta kalabilmek için kendi bünyelerinden yarattıkları göstermelik ileri atılımlar bu şuurlu uyanışı biraz daha geciktirmek içindir. Fakat bu Bizans oyunları ile işçi kitlelerini yönetmeye kalkacak olanlar, hüsrana uğrayacaktır. Bazı sendika liderleri istemeseler de, Taban Hükümet Programında olan işçi meselelerine sahip çıkacaktır. Sendikalara bu vesile ile gelecek hareketlilik hizmeti hızlandıracaktır. Bundan sendika üyesi işçilerin faydalanacağı muhakkaktır. Bu sebeple, Referandumu ve iş kolları yönetmenliği ile 16 veya 19 iş koluna indirilme çalışmalarını tabandaki işçiler olarak çevremize indirmemiz yapılacak herhangi bir kanaldan yozlaştırma hareketlerini fikri mücadelemizle savunmamız işçiye, dar geliriyle dönük bir çalışma yapmaya çalışan hükümeti daha güçlü kılacaktır.

Gelecek günler bizlere umut vermektedir.

Hüdaverdi TALAY

TEMSİLCİLER TOPLANTISINDA

Geçtiğimiz pazar günü Mahmutpaşa, Yedikule, Topkapı ve Beyoğlu şubelerimize bağlı işyeri temsilcileri ile Genel Merkez ve Şube Yöneticilerimizin de katıldığı temsilciler toplantısı yapılmıştır. Her şubenin ayrı ayrı yaptığı temsilciler toplantısında Türkiye'nin ekonomik ve politik durumu ile sendika içi sorunlar görüşülmüştür. Temsilciler toplantısına Genel Başkanımız Rıza Güven de katılmıştır. Rıza Güven yaptığı konuşmada eğitim sorununa değinmiş ve şunları söylemiştir: «Bir ulusun kalkınmasının temelinde eğitim yatar. Bir sendikanın başarısında tabandaki üyelerin birliği yatar. Eğitim, işçileri birleştirmek, bilinçlendirmek ve bir güç haline getirmek için yapılır. Eğitim yalnızca işçileri ekonomik mücadeleleri için eğitmekse, buna klasik sendikacılık denir. Eğitim; işçilerin hem ekonomik, hem de politik çıkarlarını savunmaları için yapılır. Dünyanın kapitalist her toplumunda, kapitalistler devlet yönetimini ellerinde tutmak istemişlerdir. Amaçları, fabrikaya politikanın girmemesidir. İşverenler bir zamanlar bunu kendileri yaparlarken, bugün maşa olarak bir takım örgütleri, sendikaları kullanmaktadırlar. En büyük işçi örgütü diye tanıtılan Türk-İş'e partiler üstü politika yut turmacasını işverenler benimsettiler.

Buna karşın, bir kısım sendikalar işçi sınıfının siyasal iktidara ağırlık koymasını savunmuştur. Ama, Türkiye'de fukara halkın çıkarlarını savunan, fukara halkı uyandırmağa çalışan örgütlere bir takım ithamlar yapılmış hatta uyduruk delillerle hapse bile atılmışlardır» diyen Rıza Güven daha sonra işverenlerin örgütlenmesine dikkat çekerek: «İstesek de istemesek de insanlar sınıflara bölünmüşlerdir. Bu sınıflar arası kavgayı bölünmeden yapan kazanacaktır. Sermaye çevreleri son yıllarda hızla örgütleniyor. Yalnız parasal bakımdan değil, eğitim bakımından da; sık-sık toplanıyorlar, eğitim seminerleri düzenliyorlar. İşçi

Yedikule Şubesi temsilciler toplantısında hayat pahalılığından yakınıldı ve asgari ücretin net 1500 lira olması istendi.

Topkapı Şubesi temsilciler toplantısında eğitim seminerlerinin başlatılması istendi.

★ Türk-İş'in 'partiler üstü politika, yuttur-macası yerildi.

★ Asgarî ücretin 75 lira ve 2000 liradan az ücretlerin vergiden muaf olması istendi.

★ Eğitim seminerlerinin başlayacağı açıklandı.

sınıfına karşı yeni metotlar, yeni buluşlar hazırlıyorlar. Sermayenin bu durumu karşısında işçi sınıfı da kendisini eğitmek ve örgütlü olmak zorundadır.»

Temsilciler toplantısında; sendika içi demokrasinin gereği olarak karşılıklı eleştiri ve öz eleştiriler yapıldı. Bir örgütün güçlenmesi, eksiklikleri, hatalı davranışları bütün açıklığı ile ortaya koyup tartışmaktan geçer. Eleştiri-özeleştirinin tüm kurallarına uyulduğu temsilciler toplantısında, temsilciler, günümüzün can alıcı konularına değindiler. Eğitim seminerlerinin bir an önce başlatılmasını öneren Mehmet Şahin temsilcilere hitaben yaptığı konuşmasında «Sizler tabanın öncülerisiniz. Çalışmanın içine girmezseniz hava alırsınız. Biz hep tepeden bekliyoruz. Bulunduğumuz örgütü de eleştirmek zorundayız. Eğer eleştirmezsek bunun zararı bize dokunacaktır. demiştir. Eğitimle ilgili bir açıklama yapan Genel Sekreter Erol Yalçın «Türkiye'nin durumu hızla değişmektedir. Bu değişme işçi sınıfının gelişmesi ile orantılıdır. Biz sendikamız üyesi işçilerin gelişmesi için bir eğitim proğramı hazırladık. Temsilciler toplantısı bittikten sonra genel bir temsilciler ve yöneticiler toplantısı yapılacaktır. Bu toplantılar sonucu eğitim seminerleri başlayacaktır.

Genel Başkan Rıza Güven Yedikule temsilciler toplantısında konuşurken.

Beyoğlu Şubesi temsilciler toplantısında mali denge vergisinin kaldırılması ve düşük ücretlilerden vergi alınmaması istendi.

Gemisini kurtaran kaptan, herkes evinin kapısının önünü süpürsün... zihniyeti bitsin artık. Kurtuluşumuz birlikte ve yoksul halkla birlikte olacaktır» demiştir. Daha sonra konuşan temsilciler hayat pahalılığından yakınarak asgari ücretin net en az 1.500 liraya çıkarılmasını ve işçilerden vergi alınmaması gerektiğini savundular.

Temsilciler toplantısına Genel Başkan Vekili Hüseyin Akduman ve şube başkanları da katılmışlardır.

Akduman konuşmasında Türkiye'nin ve özellikle tekstil sanayiinin son durumuna değinmiştir. Bir fıkra ile konuşmasına başlayan Beyoğlu Şube başkanı Kemal Abay, temsilcilere hitaben yaptığı konuşmada: «Bizim konuşmalarımıza değil, davranışlarımıza bakın. Kafalarınızı bilimle donatınız. Sınıfınızın mücadesini yapınız. Beğenmediğiniz yöneticileri değiştirin ve nöbeti devralın» demiştir. Hüdaverdi Talay da «Son aylarda yapılan temsilciler toplantısı sendika içi demokrasiyi yansıtır... Yeni bir döneme girdik. Bundan sonraki hareketlerde başlangıç ve bitiş siz olacaksınız.» dedi ve temsilcileri örgütlenme çalışmalarında göreve çağırdı.

Önümüzdeki günlerde tüm işyeri temsilcilerinin ve yöneticilerin katılacağı ortak bir toplantı yapılacaktır.

İŞÇİLER; ZAMLARI,
VE VERGİ İ

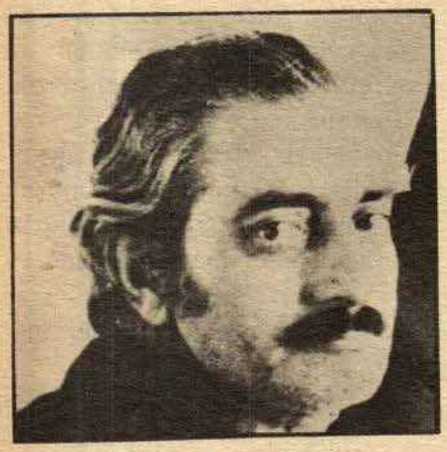

- Şekûr Karayavuz -

Hayat pahalılığının durmadan artışı ve işsizliğin yoğunlaşması yoksul halkımızın yaşamını gün geçtikçe zorlaştırmaktadır. Kapitalist düzenin zorunlu bir sonucu olan son zamlar da dertlerimizin üzerine tuz biber oldu. Asgari ücret ve vergi sorununuz son günlerde ön plana çıktı. Son zamlar, asgari ücret hakkında işçilerin ne düşündüğünü öğrenmek için şöyle bir nabız yoklaması yaptık. İlk önce zamların neden yapıldığını yeni tekstil Herko'dan Cebrail Karabulut'a sorduk.

— Sizce son zamların yapılması zorunlu muydu?

— Zamların yapılması zorunlu bir hale gelmişti. Petrol zammı, petrol üreten ülkelerin ve petrol şirketlerinin petrol ürünlerine zam yapması sonucu ortaya çıktı. Türkiye'de tüketti petrolün bir kısmını dışardan temin ettiği için petrole zam yapmak zorunda kalmıştır.

— Peki, Türkiye kendisine yetecek kadar petrol üretmiyor mu?

— Yer altındaki petrolümüz yeter de artar bile. Fakat, yabancı petrol şirketleri birçok yerde işletme hakkını almış.

Cebrail Karabulut konunun can alıcı noktasına değinmişti. Mesele gayet açıktı. Yer altı zenginliklerimiz, petrollerimiz, madenlerimiz yabancı şirketler tarafından sömürülmektedir. Kendi toprağımızdan çıkan petrolü Amerikan-İngiliz şirketlerinden satın alıyorduk. Hem de yüzde yüz zamlı olarak. Bir avuç zenginin yararına olan bu kapitalist düzen sürdükçe kendimizin olan malımıza kendimizin diyemiyeceğiz. Konuşmamızı sürdürüyoruz.

- Celâl Güney -

— Son zamlar yalnızca petrole, beze, demire, şekere de yapılsa diğer maddeleri etkilemedi mi?

— Taşıt ücretlerini etkilemiştir. Asıl mesele konut kiralarına gelecek olan zamlardır. Bina sahipleri şimdiden öyle bir zammı getirmeye hazırlanmaktadır.

Kiminle konuşsak zam konusunda düşünceleri aynıydı. Zamlar gelmişti. Gelecekti. Asıl mesele onlara karşı ayakta kalabilmekti. Bu da asgari ücreti ön plana çıkarmıştı. Bu konuda Purteks'ten Cafer Fırat'la konuştuk.

— Sizce asgari ücret nedir, nasıl hesaplanmalıdır?

— Asgari ücret yalnız bir kişinin değil tüm ailenin masrafını hesaplıyarak tespit edilmelidir.

Cafer Fırat önemli bir konuya dokunmuştu. Daha önceki asgari ücret tespitlerinde işverenler sadece çalışan işçiyi göz-

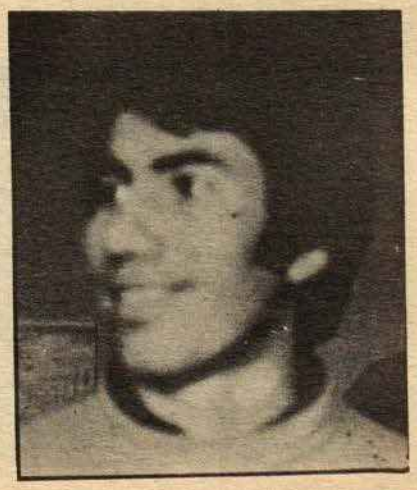

- Cafer Fırat -

ASGARÎ ÜCRETİ
NDİRİMİNİ TARTIŞTI

önüne alıyorlardı. Asgari ücretin hesaplanmasında işçinin bakmakla yükümlü olduğu kimselerin ihtiyaçları gözönüne alınmıyor. İşçiye kendi ihtiyaçlarını gidermesi için bir ücret verilmesi gerektiğini öne sürüyorlardı. Çoluk çocuk'tan işverene ne? Ona üretimde bulunacak işçi gerekli. Verilen asgari ücrette ihtiyaç gidermek için değil, işçinin ertesi gün üretim yapabilecek kadar gücü olması için verilir.

Şu anda asgari ücret İstanbul'da 25 lira, İzmir'de 23 lira 50 kuruş brüttür. İzmirli Sümerbank işçisi Murat Gökdere asgari ücreti şöyle tarif ediyor:

— Ben bu asgari ücreti, asgari ücret değil, sefalet ücreti diye vasıflandırıyorum. Gerçekten sefalet ücretine mahkûm bırakılmış yüzbinlerce işçi insanca yaşamanın hayali içerisinde yeni bir asgari ücretin tespitini heyecanla beklemektedir.

Asgari ücret yeniden tespit edilecek, edilecek ama, kaç lira olacak? Net mi, Brüt mü? olacak? Bu konuda Akın Tekstil'den Ali Tuna şöyle diyor:

—Bu kez asgari ücret net ve günde en az 50 lira olmalıdır.

Vakko'dan Cafer Tepe:

— Zamlara karşı durabilmek için asgari ücret en az 75 lira olmalıdır.

Avrupa Çorap Sanayii'nden M. Ali Kurtulmuş hayat pahalılığının karşısında tutunabilmek için asgari ücretin yüksek tutulmasını istiyor ve diyor ki:

— Bugünkü pahalılık durumu göz önüne alınırsa asgari ücret en az net 75 lira olmalıdır.

Gömlek giyimden Bahri Pala ise asgari ücretin daha yüksek tutulmasını istiyor:

— Asgari ücret bir işçinin bir günlük işgücünün karşılığıdır ve bu net 80 lira olmalıdır.

Konuştuğumuz arkadaşların tümü asgari ücretin net olması gerektiği görüşünde, asgari ücret vasıfsız işçileri ilgilendiren bir konu. Vasıflı işçiler de bu hayat pahalılığı karşısında zor durumda kalmışlardır. Onlar da en çok vergi adaletsizliğinden yakınmaktadırlar. Kasar Boya'dan Şekür Karayavuz işçiden kesilen vergileri çok yüksek buluyor ve diyor ki:

— İşçiden alınan vergi çok

- Penyelux temsilcileri işçi sınıfımızın sırtından vergi yükü kaldırılmalıdır - diyorlar.

- Murat Gökdere

Asgarî ücret sefalet ücreti degildir...

Az kazanandan az çok kazanandan çok vergi alınmalıdır dediler...

yüksek orandadır. Vergiler işçi, memur gibi dar gelirlilerin üzerine yüklenmiştir. Vergi sistemi değiştirilmelidir. Öyle bir sistem kurulmalı ki, kapital sahipleri ile vergi kaçıranların vergi ödemelerini sağlamalı. İşçiden alınan vergi belli ücretlere kadar kaldırılmalıdır. Vasıtalı vergiler azaltılmalıdır.

Branda Mensucat'tan Mehti Kaya vergi için bir sınır koyuyor ve diyor ki:

- Mehti Kaya -

— 1.500 liraya kadar olan ücretlerden her ne suretle olursa olsun vergi kesilmemelidir.

- Cebrail Karabulut -

Neyir'den Celâl Güney ise vergi kaçakçılığı konusuna değinerek:

— Hükümet tutarlı bir yol izlemeli; başta vergi dairelerini düzene sokmalıdır. Belediyelerle işbirliği yaparak tüm büyük ve küçük işyerlerini denetim ve kontrol altında tutmalıdır. İşverenlerin ve kazanıp da vergi vermeyen esnafın vergi kaçakçılığı önlenirse vergi sorunu çözümlenir. İşçilerden de fazla vergi almaya gerek kalmaz.

- Baki Karakaş -

Yeni Tekstil Sanayii Boya Fabrikasından Baki Karakaş ise bakmakla yükümlü olduğumuz kimselerin sayısının da göz önüne alınmasını istiyor ve diyor ki:

— 2 çocuk bakmakla yü-

- Cafer Tepe -

kümlü olan kimselerden 1800 liradan sonra vergi kesilmelidir. Çocuk sayısı arttıkça vergi dışı bırakılacak ücret de yükselmelidir.

Penyelüx'ten Nazif Beğendi de işverenlerden alınan vergilerin az olduğunu belirtti :

— İşverenlerden alınan vergilerin az buluyorum. İşverenler gerçek kazançları üzerinden vergi ödemelidir.

Doğru söylüyor Nazif Beğendi. İşverenler bırakınız az vergi vermeyi. Çok yerde vergi bile vermiyorlar. Vermedikleri gibi Devletten vergi alır gibi teşvik primi alıyorlar. İhracat yapacağım, dışarıya mal satacağım dediler mi? Teşvik tedbirlerinden yararlanıyorlar. 10 yıl gelir vergisi vermek yok. İnşaat vergisi vermek yok. Gümrük vergisi vermek yok. Üstelikte 5 koyup devletten 10 kredi alıyorlar. İhracat yaptım dedinmi de yüzde bilmem kaç teşvik primi devlet kasasından İşte böyle bir düzendeyiz. Böyle bir düzenin vergi sistemide bu. Değiştirilmesi zorunlu, hem de kökten.

İşçi sınıfımız bu gerçeği kavramış durumda. Bir söz vardır: «Zenginin malı fakirin çenesini yorar» bu öyle değil artık. Zenginin malı çenemizi değil aklımızı yoruyor. Bir yol düşünmeye başladık. Sonunu getireceğiz elbet.

- M. Ali Kurtulmuş -

Sendikamız asgarî ücret konusunda başbakana ve çalışma bakanına görüşünü bildirdi

Başkanı bulunduğunuz yeni hükümetin işe bazı temel ihtiyaç maddelerine zamla başlamasını dünyayı saran ekonomik krizin doğal sonucu sayıyor, aylarca önce yapılması gereken bu operasyonun suçunu konuya cesaretle yaklaşan Hükümetinize yüklemeye çalışanların görüşüne katılmıyoruz.

Bilindiği gibi kapitalist ülkelerde hayat pahalılığının yükünü işgücünü satarak geçinen işçi, memur ve zanaatkârlarla topraksız ya da az topraklı köylü yığınları çekerler. Buna karşı zengin daha da zenginleşir.

Seçim bildirgeleriniz ve ortak Hükümet programı ile gerçekleştirmeyi vaadettiğiniz ilkeler yukarıda saydığımız halk yığınlarının umut kaynağıdır. Ne varki bunlar yazıldığı ve konuşulduğu kadar kısa sürede gerçekleştirilemezdi.

Asgari ücretlerin günün koşullarına göre yeniden ayarlanması, birkısım işçileri sevindirebilir. Hükümet gerçekten işçilerin insan onuruna yaraşır bir hayat düzeyine ulaştırılmasını amaçlamışsa asgari ücreti gereken düzeyi çıkaracağından kuşku duyulmamak gerekir.

Çalışan bir insanın çoluk çocuğuyla insan onuruna yaraşır bir hayat düzeyini sürdürebileceği ücreti kutsal ücret olarak belirlemek gerekir. Böylece belirlenen ücretten de vergi alınmaz.

Yukarıda anlatmaya çalıştığımız kutsal ücret asgari geçim indiriminin tabanı olmalı ve bundan tüm çalışanlar yararlandırılmalıdır. Ancak o zaman toplu iş sözleşmeleri ile ücretleri dondurulmuş bulunan işçiler de memurlar da nefes alabilirler. Günde bir kilo peynir almaya yetmeyen yürürlükteki asgari ücreti kutsal ücret sayarak % 30 zamla soruna çözüm getirileceği yutturmacası içinde bulunanlara inanacağınızı sanmıyoruz.

Öncelik ve ivedilikle çözümlenmesi gerektiğine inandığımız bu sorunlardan sonra aracı ve tefecilerin yarattıkları sahte pahalılık ejderi ile savaşacağınızı umuyor, bu savaşta en büyük desteğinizin ezilen halk yığınları olacağına inanıyorum.

taban

LOKAVT VE İŞÇİ SINIFI

«... Türkiye'de lokavtların suiistimali, özellikle 12 Mart sonrası rejimin özel koşulları içinde ortaya çıkmıştır. O dönemdeki hükümetlerin ve yer yer de sıkıyönetimlerin bu konuda haklı veya haksız istek ve tutumları buna yol açmıştır. Muhtemelen bizim hükümetimiz zamanında lokavtların bu şekilde kötüye kullanılması konusunda bir değişiklik yapmaya gerek duymadan da önlenilebilecektir. Eğer Kanunu değiştirmeden önlemenin mümkün olduğunu görürsek, o zaman bizim ısrarlı olmamız için bir neden kalmıyacaktır...»

Yukarıdaki sözler, lokavtlar konusunda hükümetin görüşünü soran gazeteciye, sayın Ecevit'in verdiği cevaptır.

İşçi sınıfı seçimlerde; kendinden ve halktan yana bulduğu için CHP ni desteklemiştir ve CHP işçi sınıfının desteği ile iktidar olabilmiştir.

Geçmiş iki yıl içindeki lokavt furyası, işçi sınıfını yoksulluğa, sefalete itmiş, sömürüyü daha da arttırmıştır. Bu yüzden işçi sınıfının dileği lokavt hakkının tümden kaldırılması yolundadır ve bu defalarca belirtilmiştir. İşçi sınıfının hükümetten en önemli dileklerinden birisidir bu. Oysa hükümet, yukarıdaki sözlerden de anlaşılacağı üzere, lokavt hakkını kaldırmak bir yana, programında olduğu gibi sınırlandırmayı bile düşünmüyor. Lokavt yapıp yapmamayı işverenlerin isteklerine ve iyiniyetlerine bırakıyor.

Lokavt yapılması yalnız eski hükümetler, iktidarlar dönemine özgü bir olay değildir. Hükümet değişince patronlarımız karakter mi değiştirdiler, yoksa üretimin biçimi mi değişti ki, sayın Ecevit kendi hükümetleri zamanında lokavtlar yapılmıyacağı gibi bir kanıya varmış? Biz, kâr ve sömürüye dayanan bir üretim biçiminde, patronların sayın Ecevit ve CHP kadar iyi niyetli olduklarını, olacaklarını sanmıyoruz. Kıdem tazminatlarının bir aya çıkartılması konusunda patronların ne kadar iyi niyetli oldukları, çıkarttıkları patırtılardan anlaşılmıştır.

Birbirine karşıt sınıfların varolduğu bir yerde, o sınıfların mücadelesi de vardır. Lokavtın kaldırılması yolundaki mücadeleyi biz, işçi sınıfının ekonomik mücadelesinin bir kısmı olarak görüyoruz. Hatta, hayat şartlarının, çalışma şartlarının düzeltilmesi, ücretlerin arttırılması gibi diğer ekonomik mücadelelerin yapılabilmesi için; ekonomik mücadelelerin başarılı olabilmesi için ilk şart olarak görüyoruz. Patronlar diledikleri zaman lokavt yapabildikleri sürece; işçi sınıfı ekonomik mücadelesini nasıl yürütecek, nasıl grev yapacak? Lokavtın bir hak olarak kabul edildiği yerde grev hakkının varlığından nasıl sözedilebiliyor? O zaman grev hakkı sadece sözde kalıyor.

Lokavtın kaldırılması yolundaki mücadele bizim ekonomik mücadelemizin bir kısmıdır dedik. Ama lokavt, patronların ekonomik mücadelesi, grev karşılığı bir eylem değildir. Yalnızca işçi sınıfının ekonomik mücadelesini kısıtlayan, işçi sınıfını yoksulluğa, sefalete mahkûm eden bir eylemdir ve de kırpıla kırpıla kuşa çevrilmiş mevcut anayasaya bile aykırıdır.

Toplumda sınıflar ve sınıf mücadelesi vardır. Bu mücadelede bir sınıfın hakim ve imtiyazlı olması; ve bu hakimiyet ve imtiyazın kullanılmasının o sınıfın iyi niyetine bırakılması; diğer sınıfı yoksulluğa, sefalete itmek, onun ezilmişliğini sürdürmeye devam etmek demektir. Bu sınıflardan birini kuvvetli kılmak ya da bunu muhafaza etmek diğerinin ezilmesi pahasınadır. Patronlara lokavt hakkı tanımak, gerçekte işçilere grev hakkı tanımamak demektir.

İktidarlardan çok şey beklemek, istemek yerine; mücadelemizi geliştirip, yalnızca ekonomik mücadele vermekten, yalnızca ücretler hayat şartları, sosyal haklar v.b. için mücadele etmekten kurtulup, politik mücadeleye yönelmeli; bunun için de gelecek güzel günleri hazırlıyacak olanların bizler olduğuna ve umut bağlanması gereken gücün yalnızca ve yalnızca işçi sınıfı olduğuna inanmalıyız.

EROL YALÇIN

İşyeri temsilciliği nedir?

Temsilci sözcüğünün anlamı: Bir şeyi temsil etmek, başkaları adına davranış göstermek demektir. İşyeri sendika temsilcisi de işyerinde çalışan sendika üyesi işçilerin temsilcisidir. Peki, işyeri sendika temsilcisi sendika üyesi işçileri kime karşı temsil edecek?

1 — İşverene karşı, 2 — Sendika'ya karşı.

İşverene karşı nasıl temsil edecek?

İşyeri toplu iş sözleşmesi hükümlerine göre, yasalara göre, temsil edecek. Sendika üyesi işçilerin toplu sözleşmeden ve yasalardan doğan haklarının verilip verilmediğini denetleyecek. Tek bir üyeyi ilgilendiren şikâyetleri diğer temsilcilerle görüşüp kararlaştırdıktan sonra işverene iletecek ve çözümlemeye çalışacak, şikâyet çözümlensin veya çözümlenmesin sonucu üyeye iletilecek. Çözümlenemiyen şikâyetler şubeye, gerekirse Genel Merkeze iletilecek. Şikâyetler yazılı olarak iletilmelidir.

İşyerinde çalışan tüm sendika üyelerini ilgilendiren şikâyetler ortaya çıktığında üyelerle temsilcilerin ortak toplantı yapması ve üyelerin bilgisine başvurulması yararlıdır. Kararı tüm üyeler verecek. Temsilci de üyelerin kararını işverene veya Sendikaya iletecektir. Sonucu, olumlu veya olumsuz tekrar üyelere ortak toplantıda bildirmelidir. Temsilci eğer işyerinde çalışan sendika üyelerinin görüşüne, kararına başvurmazsa üyelerin temsilciye olan güveni sarsılır. Üyelerin güvenini yitiren bir temsilci de kâğıt üzerinde temsilci kalsa bile gerçek bir temsilci olamaz. Temsilcilikte gerekli olan birinci unsur üye işçilere güven, üye işçilerin temsilciye güvenidir. Temsilci mucize yaratan değildir. İşyerinde sendika üyesi varsa temsilci vardır. İşyerindeki sendika üyesinin temsilciye güveni temsilcinin üye işçilere güveni varsa o işyeri gerçek anlamda örgütlüdür.

Temsilci üyeyi sendikaya karşı nasıl temsil edecek?

İşyeri temsilcisi, işyerinde her sendikanın üye karşısında, hem de üyenin sendika karşısında temsilcisidir. Sendikanın genel prnesiplerini, başka işyerlerinde, başka bölgelerde verdiği kavgayı üyelere anlatacak; üyeyi sendikanın çalışmalarından bilgi sahibi edecektir. Sendika organlarında görev alanların durumlarını izleyecek yararlı ve yararsız çalışmaları üyelere bildirecek.

İşyerlerinin özel durumunu, üyelerin durumunu da sendika'ya bildirecek ve sendikanın çalışmalarında yardımcı olacak bilgileri görevlilere ulaştıracak. Sendika temsilcisi işyerinin özel durumu dışında işçi sınıfımızın genel sorunları ile de ilgilenmek zorundadır. İşçi sınıfımızı ilgilendirecek her politik her sosyal olay hakkında sağlam bilgiler edinmek ve edindiği sağlam bilgileri işyerindeki sendika üyelerine aktarmalıdır. Üyelerin sendika toplantılarına katılmalarını, çalışmalarda görev almalarını teşvik etmeli, işçinin bilinçlenmesine yararlı olacak kitapların okunmasını sağlamalıdır. Bilinçli ve örgütlü işçilerin temsilcileri, bilinçli ve örgütlü olur. Ancak ve ancak temsilcileri bilinçli ve örgütlü olan bir sendika işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda hizmet edebilir. Temsilcilik görevi sınıfımızın böylesine önemli ve tarihi bir görevidir.

örnek temsilciler kurulu

Topkapı Şubemize bağlı Kasar Boya işyeri temsilciler kurulu çalışmaları ile diğer temsilcilik kurullarına örnek olmuşlardır.

İşyeri temsilcilik odasında her cumartesi düzenli toplanırlar. Üyelerin şikâyetlerini gözden geçirirler. Yazılı olarak yapılan istemlerin bir nüshasını dosyalarında saklarlar. Yemekhanede üyelerle ayda bir genel toplantı düzenlerler. Bunun yanısıra, sendikamızın diğer çalışmalarına da yardımcı olmayı görev bilirler. Her yönden başarılı ve bilinçli olan Kasar Boya işyeri temsilciler kurulu toplantı halinde görülüyor.

HABEŞİSTAN

Habeş halkı özgürlük kavgası veriyor !

Aslanlar aslanı diye tanınan İmparator Haile Selasiye'nin ülkesinde demokratik özgürlükleri için işçiler, askerler, öğrenciler düzene karşı baş kaldırmışlardır. Halkımızın Habeşistan diye bildiği Etiyopya'da hayat pahalılığı son aylarda yüzde yüz artmıştır. Hayat pahalılığına karşı yoksul halk sert tepki göstermiştir. Yapılan gösterilerde halkla polis arasında çatışmalar çıkmış ve 3 kişi ölmüş, yüzlerce kişi yaralanmış yüzlercesi de tutuklanmıştır.

Ordu isyan etti !

Halkın direnişine ordu birlikleri de katılmış kara, deniz ve hava kuvvetlerine bağlı yüksek rütbeli subaylar isyan etmişlerdir. Asmara şehri isyancıların eline geçmiş Genel Kurmay Başkanı ve yardımcıları esir alınmıştır. Zor durumda kalan İmparator Selasiye asker ve polis maaşlarına yüzde 25 zam yapmıştır.

Asker ve polislerin maaşlarına yapılan zam da direnişi sona erdirememiştir. İsyan Başkent Adis Ababa'ya sıçramış ve şehrin önemli noktaları ele geçirilmiştir.

Üniversite direniyor !

Hareketi öğrenciler ve öğretim üyeleri de desteklemiştir. Üniversiteliler başkentin bir caddesini ele geçirmiş ve gösteriler yapmışlardır. İsyancılar Etiyopya'da düzen değişikliği istemektedirler. Toprak reformu, seçme-seçilme özgürlüğü, siyasi parti ve dernek kurma özgürlüğü için savaş veren Etiyopya halkı kararlı bir mücadelenin içine girmişlerdir. Bu yıl 100 Bin kişinin açlıktan öldüğü Habeşistan'da katı bir derebeyi rejimi vardır. Toprakların çoğunluğu İmparator ailesinin ve kilisenin elindedir. İmparator düzene karşı direnişlerde sık sık toprak bağışında bulunmaktadır. Fakat bağışlanan toprakları daha çok yüksek rütbeli subaylara ve memurlara bağışlanmıştır. Yüksek rütbeli memurlar bu toprakları köylülere kiraya vermektedirler. Köylünün kendine yetecek kadar toprağı yoktur. İşçiler zor durumdadır. Ücretler düşüktür. İşçi hakları kısıtlanmış durumdadır. Hayat pahalılığı işçileri zor durumda bırakmıştır.

İşçiler grevde !

Ücretlerine yüzde 200 zam isteyen 100 binin üzerindeki işçi de harekete katılmıştır. İşçiler ücret artışının yanı sıra reformların gerçekleşmesini de istemektedirler. İşçilerin grevi öğrenciler ve üniversite tarafından da desteklenmektedir.

İmparator Selasiye kurtuluşu hükümeti değiştirmekte bulmuş ve daha ılımlı bir hükümet işbaşına getirmiştir. Yeni hükümet işçilerin isteklerinin bir kısmını kabul etmiş ve reformları gerçekleştireceğine söz vermiştir. İşçiler bunun üzerine greve son vermişlerdir. Fakat karışıklıklar durmamıştır. Yeni kurulan hükümetin de reformları gerçekleştireceğine inanmayan Habeş halkı, ordusuyla, öğrencisiyle, öğretmeniyle demokratik haklarını alıncaya kadar direneceklerini açıklamışlardır. Habeş halkının verdiği özgürlük ve ekmek kavgası ergeç başarıya ulaşacaktır.

Habeşistan'da işçiler ve öğrenciler yeni Habeşistan Hükümetini de tasvip etmediklerini ve daha demokratik bir hükümetin kurulmasını istediklerini bildiren bir gösteri yapmışlardır. İşçiler ve öğrenciler bu hükümetin de istifasını isteyen pankartlar taşımışlardır. Pankartlar üzerindeki yazıların İngilizce olduğu dikkati çekmiştir. Fotoğrafta liderlerini seçebilme hakkı isteyen göstericiler görülüyor...

JAPONYA

Japonyada direniş !

Kamu hizmetlerinde çalışan 527 bin işçi grev hakkından yoksun olduklarını bildirmişler ve grev hakkı istemişler dir. 24 saatlik bir grev yaparak iş bırakmışlardır. Ayrıca hayat pahalılığını protesto etmişler ve ücretlerine zam istemişlerdir.

İTALYA

İşçiler hayat pahalılığını protesto ettiler !

Son aylarda İtalya'da hızla artan hayat pahalılığı işçiler tarafından sert bir tepki ile karşılanmıştır. Roma'da düzenlenen bir gösteriye yüzbinlerce işçi katılmıştır. İşçiler hükümetin tutumunu eleştirmiştir. Fiatların doldurulmasını ve ücretlerine zam istemişlerdir.

İSPANYA

İspanyada vahşet !

Faşist Franko rejimi İspanyol halkına kan kusturuyor. Sendika kurmak yasak, grev yapmak yasak. Parti kurmak yasak... Sermayenin diktatörlüğüne, talanına, vurgununa, sömürüsüne karşı çıkmak yasak. Düşünce, söz ve yazı özgürlüğü yasak. Pahalılık dayanılmaz bir biçimde artıyor, işsizlik kol geziyor İspanya'da. İşte böylesine bir faşist düzene kim karşı çıkarsa buyruk şu: «Vurun kellesini...» görülmemiş işkence, görülmemiş vahşet. Geçenlerde düzene karşı çıkan iki kişi boynu demir çemberlerle sıkılarak idam edildi.

Vahşetin örneği olan bu idamlar İspanya'yı karıştırdı. Halk böylesine bir vahşete karşı çıktı. Avrupa'da sert tepkiler gösterildi.

Faşist Franko rejimi sermayenin egemenliğini böylesine çağ dışı yöntemlerle ayakta uzun süre tutamıyacaktır. İspanyol halkı bir barut fıçısı. Patladı, patlayacak... Özgürce bir düzen için patladığı zaman yapılanların hesabı da kuşkusuz sorulacaktır.

Özgürlük ve Demokrasi yolunda vahşice öldürülen İspanyalı gençlerden biri.

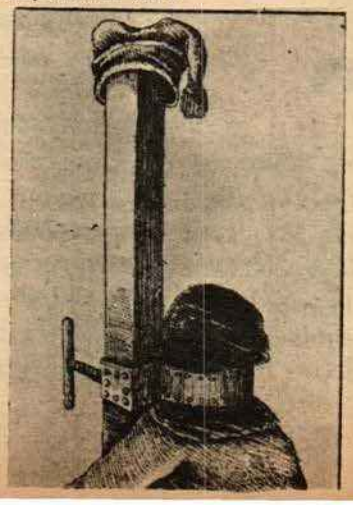

Kararlı, sabırlı ve disiplinli bir mücadele sonucu haklarını alan İngiliz maden işçileri.

İNGİLTERE

İngiliz işçi sınıfı başarılı bir sınav verdi

280 bin maden işçisinin grevi İngiltere'yi ve dünya kamuoyunu aylarca ilgilendirdi. Patronlar «... Kahretsin şu işçileri» diyordu. İngiliz ve dünya işçileri ise madencileri yürekten kutluyordu. İngiliz maden işçileri işçi sınıfının yer yüzünün en disiplinli, en kararlı bir güç olduğunu ispat etti. Zerrece taviz vermedi. Direndi. Ücretlerine yüzde 16'dan fazla zam yapmayan sağcı Heath hükümetinin düşmesine yol açtı. Halkı işçilere karşı kışkırtan Heath hükümeti seçimlerde de umduğunu bulamadı. Halk seçimlerde kimin yanında olduğunu açıkça ortaya koydu. Madencileri destekliyor ve haklı buluyordu. Yapılan erken seçimi sağcı hükümet kaybetti. İşçilerin ve halkın desteklediği işçi partisi iktidara geldi. Wilson hükümeti madencilere yüzde 30 zam yaptı ve grev sona erdi. Haftada 3 gün olan çalışma günü tekrar 5 güne çıktı. Bu olay, yeryüzünde işçi sınıfının ne denli bir güç olduğunu, ne denli kararlı ve devrimci olduğunu bir kez daha ispatladı.

İşçi sözlüğü

ÜRETİMİN

Toplumun gelişmesi önceleri «Tabiat Üstü» güçlerle, tanrılarla açıklanmıştır. Sonraları toplumun gelişmesinde coğrafi şartların, «Büyük» yetenekli insanların rol oynadığı öne sürülmüştür. Toplumun gelişmesinde coğrafi şartların ve büyük adamların rolleri olsa bile bunlar çok önemli etkenler değildir. Toplumun gelişmesinde birinci dereceden rol oynayan etken ÜRETİM'dir.

İnsanlar yaşamak için gıda maddelerine, elbiselere, barınaklara ve diğer maddi servetlere ihtiyaç duyarlar. İnsanlar yaşayabilmek için bunları ÜRETMEK zorundadırlar. Yaşamak için gerekli olan maddi servetlerin üretimi durursa, bütün toplum çöker gider.

Hepimizin bildiği gibi üretimin yapılabilmesi için iki şey gereklidir:

1 — ÜRETİM ARAÇLARI: Her türlü alet, makina, teçhizat, işletme binaları, tesisler, donatım, toprak v.b. şeyler.

2 — İNSAN EMEĞİ: En iyi makine ve alet dahi kendi kendine üretimde bulunamaz. Mutlaka insan emeğine gerek vardır. Emek; maddi servetlerin üretimi için insanın sarfettiği faydalı çabadır.

Üretimin yapılabilmesi için gerekli olan insan emeğine ve üretim araçlarının tümüne ÜRETİM GÜÇLERİ denir.

Üretim güçleri

İnsanlar edindikleri bilgiler, atalarından miras kalan tecrübeler ve iş alışkanlıkları sayesinde üretim aletlerini harekete geçirirler. Üretim yapıldıkça bilgiler artar yeni makineler icad edilir. Yeni makinelerin icadıyla üretim daha da artar. İnsanlar, böylece üretim güçlerinin gelişmesine ve maddi servetlerin durmadan artan üretimine katkıda bulunurlar. Ama, maddi servetlerin üretiminde insanlar tek başlarına değildir. Birlikte, gruplar halinde, toplulukla hareket ederler. Örneğin; bir kumaş fabrikasında dokunan kumaşı dokumacı dokusa da, ipliğin hazırlanmasında, boyanmasında, taşınmasında, satılmasında, pamuğun ekilmesinde, toplanmasında binlerce insan çalışmıştır, ilgilenmiştir. Bu demektir ki, maddi servetlerin üretiminde insanlar bir araya gelirler ve birbirlerine bağlıdırlar. Aralarında belli ilişkiler vardır. Maddi servetlerin üretim, dolaşım ve üleşim süreci içinde insanlar arasında meydana gelen ilişkilere ÜRETİM İLİŞKİLERİ denir.

Üretim ilişkileri

«Bu ilişkiler ya hertürlü sömürüden kurtulmuş fertler arasındaki işbirliği ve yardımlaşma ilişkileridir ya da insanın insanı sömürmesi şeklindeki ilişkilerdir.

Üretim araçlarının; toprağın, toprak altı servetlerin, ormanların, fabrikaların, iş aletlerinin kimin elinde olduğunu bilmek söz konusudur. Bu araçlar özel mülkiyetse, bütün toplumun malı değilse, yani bir avuç insanın, bazı sosyal grupların ya da sınıfların elindeyse, insanlar arasındaki ilişki, insanın insanı sömürmesi üzerine, insanların başka insanları kendilerine kul etmeleri üzerine kuruludur. Kapitalist rejimde işçiler üretim araçlarından yoksun oldukları için kapitalistlerin yararına çalışmak zorundadırlar. Sosyalist rejimde üretim araçları sosyal mülkiyettir; bunun içindir ki, orada insan insanı sömürmez ve insanlar arasındaki ilişki-

TOPLUMDAKİ YERİ NEDİR?

ler, kardeşçe işbirliği ve sosyalist yardımlaşma üzerine kurulmuştur.

İnsanların üretim araçları karşısındaki tutumu (Onlara sahip olma veya yoksun olma) onların durumlarını, üretimdeki yerlerini ve emek ürünlerinin dağılım tarzını belirler. Örneğin, kapitalist rejimde üretim araçlarını elinde tutan burjuvazi (İşveren sınıfı) işçilerin ürettikleri her şeye sahiptir. Oysa işçiler çoğu ihtiyaç içinde kıvranır. Sosyalist rejimde üretim araçları halkındır (Sosyal mülkiyettir), tüketim malları sarf edilen emeğe göre üleştirilir. Bütün işçilerin maddi ve kültürel hayat seviyesinin durmadan yükseltilmesi garanti edilmiştir. İnsanlar arasındaki üretim ilişkilerinin özü budur.»

Üretim güçleri - Üst yapı ilişkileri

Üretim güçleri ile üretim ilişkilerine toplumun EKONOMİ TABANI, ALT YAPI'sı denir. Bu ekonomik taban üzerine toplumun üst yapısı oturur. Üst yapı: toplumun hukuk, siyaset, kültür v.b. biçimleridir.

Örneğin: Su değirmeni denilen üretici güç; toprağa bağlı köylü ile derebeyi arasındaki üretim ilişkilerini yaratır, o münasebetlerin topu birden, derebeylik (Feodal) ekonomisi denilen gerçek taban olur; bu gerçek maddi derebeyi ekonomisi tabanının üzerinde derebeyi hukuku, derebeyi siyaseti v.b. den derleşik bir üst yapı doğar, o üst yapıya göre de derebeylik kültürü, derebeylik zihniyeti v.b. adını alabilen bilinç biçimleri topluma yayılır... Buhar makineli değirmen (Değirmen fabrikası) denilen üretici güç; işçi-işveren arasında görülen üretim ilişkilerini yaratır; o ilişkilerin topu birden topluma kapitalist ekonomisi denilen gerçek taban olur; bu gerçek maddi işveren ekonomisi tabanı üzerinde işveren hukuku, işveren siyaseti v.b. den derleşik bir üst yapı doğar; o üst yapıya göre de işveren kültürü, işveren zihniyeti v.b. adlarını alabilen sosyal bilinç biçimleri topluma yayılıp egemen olur.

Kısaca, üst yapıyı toplumun ekonomik tabanı belirlendirir. Üst yapıda ekonomik tabanın gelişmesini etkiler. Karşılıklı bir etki-tepki vardır.

Sosyal devrimlerin ekonomik kanunu

«Üretim güçlerinin belirli bir gelişme seviyesine erişmesi, kendisine uygun düşen üretim ilişkilerini gerektirir. Üretim ilişkileri, üretim güçlerinin gelişmesine ayak uyduramayınca, bunların ilerlemesini engelleyince, yerlerini yeni ilişkilerin alması zorunlu hale gelir. Üretim güçlerinin gelişmesini engelleyen üretim ilişkilerinin yıkılıp yerine yeni üretim ilişkilerine bırakması, toplumun ekonomi tabanı üzerinde yükselen hukuk, siyaset, kültür v.b. gibi kurumları meydana getiren ÜST YAPI'nın da değişmesine yol açar. Zıt kutuplara, uzlaşmaz (köle-köle sahibi, işçi-işveren gibi) sınıflara ayrılmış bir toplumda üretim ilişkilerinin değişmesi her zaman sosyal bir devrim yoluyla olur. Ancak uzlaşmaz sınıfların bulunmadığı sosyalist toplumdadır ki üretim ilişkileri, sosyal devrimle değil fakat sistemli bir değişiklik sonunda, yeni üretici güçler büyüdükçe gelişir.

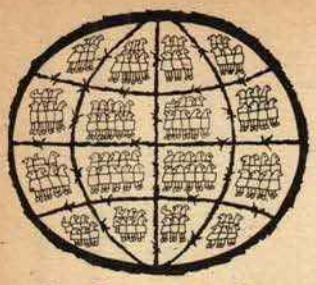

OLAYLAR ve YANKILARI

Aralarında Sendikamızın da bulunduğu 7 sendika sermaye çevrelerini ve Türk-İş'i yerdi

Disk Genel Başkanı Kemal Türkler, Tekstil Sendikası Genel Başkanı Rıza Güven, Pet-Kim-İş Genel Başkanı Mehmet Kılınç, Köy-YSE-İş Sendikası Başkan Vekili Safa Sert, Sosyal İş Sendikası Genel Başkanı Özcan Kesgeç PTT İşçileri Sendikası'ndan Çelebi Mollaaliogiu, Baysen-İş Sendikası Genel Başkanı Cevat Özkasıra ortak bir açıklama yaparak sermaye çevrelerinin ve Türk-İş'in tutumunu yermişlerdir.

Ortak açıklama şöyledir:

«Bizler, demokratik hak ve özgürlükleri en geniş şekilde yerleştirecek emeği ile geçinenlerin yaşamını iyileştirmeğe ve geliştirmeğe yönelmiş çalışmaları amaçlayan programında ne ezene, ne ezilene yer almayan bir düzeni öneren bir hükümetin işbaşında olmasını kıvançla karşılıyoruz.

Bizler bu hükümetin, işçi, köylü, küçük esnaf, memur ve alınteri ile geçinen halkımızdan yana olan programın uygulanması için var gücümüzle çalışacak uygulama sırasında emeği ile geçinenlerin menfaatlerine karşı çıkacaklarla sonuna kadar mücadele edeceğiz.

Bizler işçi sınıfının çıkarlarını ve özgürlüklerini savunan, koruyan ve geliştirmeye çalışanlar olarak hükümet programının gerçekleşmesini köstekleyecek siyasal örgütlerin asıl amaçlarına bütün yasal yollar ve araçlarda kamuoyuna anlatacak, onları halk oyunun desteğinden yoksun hale düşüreceğiz.

Bizler cıkar çevrelerinin sıyasal örgütlerine alet olmuş işçi görünümlü sendikaların, Anayasanın geriye doğru değiştirilmesine, sendikal hakla ayaklar altına alınmasına temel hak ve özgürlüklerin kısıtlanması girişimlerine ses çıkarmadıkları halde, basit bir sendika işkolları yönetmeliğindeki düzenlemeyi abartarak hükümeti yıpratmak için direniş kararı alanları şiddetle kınıyoruz.

Bizler, emeği ile geçinen halkımızın mutluluğunu sağlayacak girişimleri, tasarlamaları, programları ve uygulama hazırlıklarını hiçe sayarak Türkiye'yi faşizmin kucağına atacak tedbirleri tezgâhlama ithamı altında olanların çıkarına, sözde sendikal direnişe yönelenler karşısında işçilerimizi uyanık bulunmaya çağırıyoruz. Türk işçileri maksatlı ve kendi çıkarına karşıt olan sermaye kesiminin yararına düzenlenmiş izlenimini veren zorlama tepkilerin içyüzünü öğrenecek ve tertipçilerin maskelerini düşürecektir.

Bizler, işçi sınıfının ekonomik sosyal ve kültürel bakımdan kalkınmasını ve güçlenmesini sağlamada öncelikle Türkiye'nin her bakımdan hızlı bir endüstrileşme dönemine girmesini zorunlu görüyoruz.

Örgütlü sermaye çevrelerinin çıkarlarının ve de onların siyasal örgütlerinin emekçi halkımızın yararlarına karşı yapacakları her atılımı önleyecek bir anlayış bütünlüğü içinde bize bağlanan umutları boşa çıkarmayacağımızı açıklamaktan mutluluk duyuyoruz».

DİSK'İN YEDİNCİ KURULUŞ YIL DÖNÜMÜ KUTLANDI

12 Şubat 1967 yılında Türk-İş'in partiler üstü politika yutturmacasına karşı çıkarak Türk-İş'ten ayrılan sendikaların oluşturduğu devrimci işçi sendikaları konfederasyonu yedinci kuruluş yıldönümünü kutladı. Yıldönümü dolayısıyla bir bildiri yayınlayan DİSK Yürütme Kurulu Konfederasyonunun dışında kalan devrimci sendikaları birleşmeye çağırdı. Bildiride:

«Bugüne ulaşmamızda tek güvencimiz bilinçli işçi kardeşlerimizin Anayasal haklarına sahip çıkmadaki kararlılıklarıdır. DİSK işçi sınıfının devrimci mücadelesinin bilime dayalı, devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olma azminin meş'alesini taşımaktadır. Bu aydınlık içinde geçen yıllarda, ilkeleri ve görüşleriyle tutarlılığını, geçerliliğini ve gerçekliğini ispatlayan Disk'in içinde yer almak isteyen sendikalar aramızda sıcak bir ortam bulacaktır. Disk yöneticileri mevkilerinde kalmak için uğraşan değil, Disk ilkeleri uğrunda sade birer işçi olarak da mücadele veren sendikacılardır.

7. yılımıza girerken, gerçek işçi sendikalarını saflarımızda birleşmeye davet ediyoruz».

SOSYAL-İŞ DİSK'E KATILMA KARARI ALDI:

Sosyal-İş Sendikası'nın İstanbul Şube Genel Kurulu'nda Disk'e katılma kararı alındı. Kesin karar Merkez Genel Kurulu'nda alınacak. Merkez Genel Kurulu'ndan sonra SOSYAL-İŞ DİSK'e katılacaktır.

SÜMERBANK İŞÇİLERİNDEN SELAM!

İşçi günün hayat şartlarına göre uygun ücret bekliyor. Son günlerde işçi toplantılarında çok önemli yakınmalara parmak basılmaktadır. Asgari ücretin günün şartlarına göre ayarlanması istenilmektedir. 1475 sayılı İş Kanununun 33. maddesi iki senede bir asgari ücret tesbitine amirdir. Bugünkü uygulamada Türkiye'mizde asgari ücret tesbiti dört bölgeye ayrılmıştır. Birinci grup bölge için 25.— TL. İkinci grup bölge için 23.50 TL., Üçüncü grup bölge için 23 TL. Dördüncü grup bölge için 22 TL. dır. Ve ayrıca 16 yaşından küçük işçilere şu şekilde bir asgari ücret uygulanması yapılmaktadır. Birinci gruba göre illerde 21 TL. ikinci gruba göre 20 TL. üçüncü gruba göre illerde 19 TL. dördüncü gruba göre illerde ise 18.50 TL. gibi asgari ücret uygulanması yapılmaktadır; sözünü ettiğimiz asgari ücret brüttür. Meselâ İstanbul'da çalışan işçilerimizi ele alalım. Bir işçi bu hesaba göre günde 25 TL. dan ayda 750 TL. alması gerekirken eline 605 TL. geçmektedir. Aradaki fark ise vergi S.S.K. primlerine kesilmektedir. Neticede adı ne kadar asgari ücret ise de bu para ile geçinmenin mümkün olmadığı bütün arkadaşlarımızca aşikârdır. Ben bu asgari ücreti asgari ücret değil de sefalet ücreti diye vasıflandırıyorum. Gerçekten sefalet ücretine mahkûm bırakılmış binlerce işçi insanca yaşamanın hayali içerisinde yeni bir asgari ücretin tesbitinin yapılmasını heyecanla beklemektedir. Bugün için yetkili kişilerde bu konuda herhangi bir kıpırdama görülmüş değildir. Ancak Tekstil Sendikası olarak önümüzdeki toplu sözleşmede hayat şartlarına göre asgari ücretin ayarlanacağı aşikârdır. Bu süratle işçi kardeşlerimizin Demokrasi ve özgürlük içinde refah yaşama düzeyine ulaşacaklarını şimdiden hatırlatmak isterim. Ve her türlü sosyal haklara da kavuşacaklardır. Şunu da işçi arkadaşlarıma hatırlatmak isterim ki: Türk-İş bünyesine ve işveren koltuğuna sığınmış Teksif adını taşıyan sarı sendika birçok işçi kardeşlerimizi şu kış günlerinde tensikat adı altında kapı dışı eden patronlara göz yumduğu gözönünden kaçmamaktadır. En yakın misal olarak Şark Sanayii Fabrikası'nda çalışan işçi kardeşlerimizin tensikat usulü ile işten atıldıklarına göz yummaları bir delildir. Türkiye'mizde bütün patronların dümen suyundaki Teksif Sendikası liderleri işçi yığınlarına arkasını çevirmiş işçinin gözünün yaşına bile bakmıyorlar. İşçi yığınlarına ihanet etmekten kendilerinin saltanatlarının bozulmasından endişe eden Sarı Sendika liderleri her tür harekete başvurmağa azimlidirler. Kıymetli işçi kardeşlerim halihazırda başımızda robot gibi oturan sarı sendika beş dönem akit imzalamıştır. Hepimizce malûmdur ki, hayat şartlarına göre bir ücret almamış, bir kalem dahi insanca yaşamamıza uygun ve yarayışlı sosyal haklar dahi getirmemiştir. Demek oluyor ki Teksif adını taşıyan sarı sendika demokrasi ve özgürlüğe inanmamış bir sendika olduğunu işveren lehine çalıştığını hatta gücünü işverenden aldığını tavır ve hareketlerinden anlaşılmaktadır. En yakın zamanda gereken dersi Sarı Sendika'ya hep beraber vereceğiz.

Saygılarımla
Murat GÖKDERE
İzmir Sümerbank İşçisi

MİTAŞ'TA AÇLIK GREVİ YAPAN 3 İŞÇİ GÖZALTINA ALINDI...

İşverenin işçi kıyımını açlık grevi yaparak protesto eden 3 işçi gözaltına alınmıştır. İşçilerin göz altına alınmasından sonra İç Anadolu Çağdaş Metal-İş Sendikası Başkanı ve Sekreteri açlık grevine başlamışlardır. İşçiler kısa süre sonra serbest bırakılmışlardır. İşverenin işyerine başka sendika getirmesine karşı çıkan işçilerin işten atılması tepkilere yol açmıştır. Aynı sendikaya bağlı 54 işyerinin temsilcileri işçi arkadaşlarının yanında olduklarını belirtmişler ve İş Kanununun 17. maddesinin değiştirilmesini istemişlerdir.

Sahibi: Rıza Güven – Yazı İşleri Müdürü: Abdullah Sert – Adres: Babıali Cad. No:19/7-8 İstanbul Tel: 26 85 90
Baskı: Karaca Ofset – Düzenleyen: Tekstil Basın Bürosu – Ayda bir yayınlanır. Para ile satılmaz.

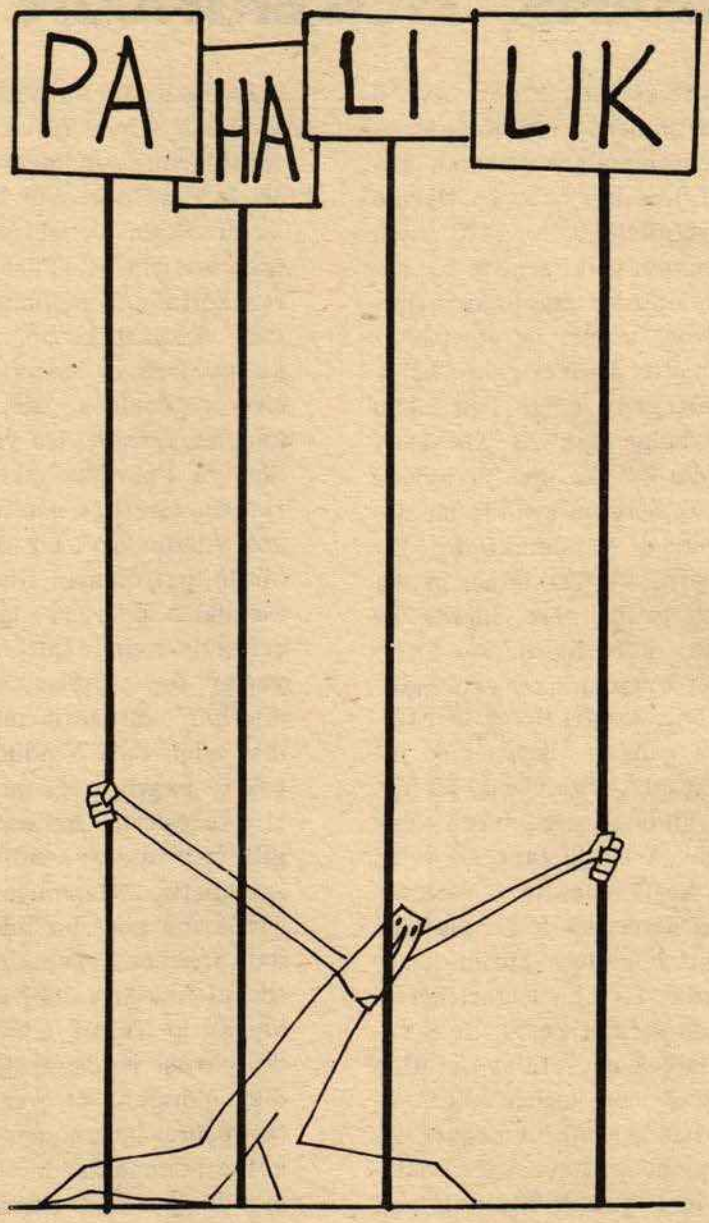

Baski 23.3.1974

Gön: Tekstil İşçileri Sendikası
Babıali cad. 19/8
Istanbul